

altsaa sig det, at man har sagt: Det er provisorisk, den ærede Krigsminister har taget disse Penge, og det er politisk set Folketingets Ret, som man har traadt for nær. Men det forekommer mig, at det burde siges ogsaa her ved denne Lejlighed i alt Fald af os, at naar vi stemme mod de militære Bevillinger i Dag, ligesom vi tidligere have gjort, da er det ikke alene, fordi det finansielt og politisk set efter vor Mening er galt fat med disse Bevillinger, at man burde stemme mod dem, men være Grunde ere hovedsagelig økonomiske. Ærede Medlemmer ville sikkert erindre, at vi dels alene, og dels i Forbindelse med andre Gang efter Gang i de senere Aar have talt om og foreslået i dette Ting forskellige Reformforslag, som kræve Udgifter. Men det er altid dette, der er blevet sagt til os af Regeringen og dens Venner, det er bestandig dette, der lyder os i Møde: Der er andre Ting, der gaa forud for disse Forslag, der er andre Ting, der i Øjeblikket ere mere nødvendige for Fædrelandet og for Folkets Vel end de Ting, som I foreslaa. Regeringen og dens Venner have stadig øverst paa Listen sat de militære Udgifter, og det, som staar i Forbindelse dermed, det har været deres første og eneste. I siges vel som jeg og mine Venner sætte de økonomiske Reformers øverst paa Listen, saaledes have de Herrer sat de militære Foranstaltninger øverst. De have haft Magten, om end ikke Retten til at sætte deres igennem, medens vi ikke have været i Stand til at gennemføre noget af vort. Om de Herrer glæde sig over vor Usmagt, skal jeg ikke udtale mig om, men det kunde jo være, at Tiden vil vise, om de ikke i Virkeligheden gøre det. Den ærede Krigsminister sagde bl. a., at han ikke havde personlig Interesse af Forsvarsforanstaltningerne eller var knyttet ved personlig Interesse til militaristiske Foranstaltninger. Det kan være, at det er rigtigt, det veed jeg ikke, men han tilføjede i den Forbindelse, at det eneste, der stod for ham, som det var hans Blygt at varetage, var Fædrelandets Interesse, det var alene af Hensyn til Fædrelandets Interesse, at han stillede sig paa det Standpunkt, og foretog det, han i de senere Aar har foretaget. Jeg kunde ønske, at den ærede Krigsminister havde sagt — hvad jeg iøvrigt ikke nærer noget Haab om — men det vilde maaske ikke ganske være af Besen, om den ærede Minister samtidig havde sagt, hvis Vel der her i vort Fædreland er bleven fremmet under det despotiske Militærsystem og det provisoriske System, vi i de senere Aar have haft. Naar den ærede

Minister taler om Fædrelandet, Fædrelandets Interesser og sin Interesse for Fædrelandet, turde det vel være givet, at han ikke rent ud vil paastaa her, at hans Interesse for Fædrelandet og for dem, som nu en Gang findes i dette Land, ikke alene indskrænker sig til at omfatte dem, der staa i direkte Forbindelse med Militarismen, og hvad der hører under den, men at den ogsaa omfatter andre Personer og andre Forhold i dette Land. Hvis den gør det, antager jeg ikke, at den ærede Minister vil benægte, at det saa kunde være ret interessant, om man kunde formaa den ærede Minister til at pege paa andre Forhold i vort Fædreland, som have haft Fremgang her i de senere Aar i den Tid, han har tilladt sig at bruge Pengene fortrinsvis til Militæruddgifter. Hvor er den økonomiske Fremgang for nogen Del af vort Folk? Den ærede Minister vil være nødt til at erkende, at fra alle Sider, hvor han end vender sig, om han tager blandt Embedsstanden, som er hans Venner, og som have andet at tage af, lader det til i den senere Tid, end netop det, deres Embede giver — de have lidt Erstatning paa forskellig Maade — om han vender sig til Landbruget, om han vil æstimerer at vende sig til Arbejdsstanden, saa vil han forgæves forsøge at konstatere nogen økonomisk Fremgang eller saa nogen til at sanktionere, at der er en saadan. Han kan ikke pege paa økonomiske Reformers, som ere gennemførte til Fordel for nogen af disse i nogen Henseende. Den ærede Minister vil blive nødt til at erkende, at naar vi have paatalt disse Reformers Nødvendighed og baaret dem frem her i Tinget, saa have vi mødt Modstand hos ham og hans Venner, idet de have erklæret, at der var andre Ting, som maatte gaa forud, at man først og fremmest maatte sørge for Fædrelandets Forsvar, vel at mærke paa den Maade, som den ærede Krigsminister finder det rigtigt. Paa Grund deraf har det været umuligt at saa foretaget nogen af de Ting, som dette Folk lige saa godt som andre i den hele civiliserede Verden for Øjeblikket anser for mere paatrængende for de forskellige Fædrelandes Vel, navnlig for Folkets økonomiske Velvære, end Foranstaltninger til Militarismens og Krigsgællens Fremme. Derfor stemmer jeg og mine Meningsfæller trostigt for Dagsordenen og mod de militære Bevillinger, fordi vi ere overbeviste om, at disse Bevillinger ville være til Fordærb og til Øbelæggelse for vort Fædreland.

Formanden (Høgsbro): Et Udtryk som Krigsgællens er ikke ønskeligt i denne Sal.